

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Головним управлінням ДФС у Дніпропетровській області, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), розглянуто запит щодо застосування окремих норм податкового законодавства.

Згідно з п. 1.9 ст. 1 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» від 05.04.2001 №2346-III, еквайринг - це послуга технологічного, інформаційного обслуговування розрахунків за операціями, що здійснюються з використанням електронних платіжних засобів у платіжній системі.

Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку встановлено главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI (далі – ПКУ).

Відповідно до пп. 1 п. 292.1 ст. 292 ПКУ доходом платника єдиного податку фізичної особи – підприємця є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності.

Пунктом 296.1 ст. 296 ПКУ встановлено, що платники єдиного податку першої - третьої груп ведуть облік у порядку, визначеному пп. 296.1.1 - 296.1.3 п. 296.1 ст. 296 ПКУ.

Згідно з пп. 296.1.1 п. 296.1 ст. 296 ПКУ платники єдиного податку першої і другої груп та платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи - підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, ведуть Книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів.

Порядок ведення книги обліку доходів платників єдиного податку першої і другої груп та платників єдиного податку третьої групи, які не є платниками податку на додану вартість, та Порядок ведення книги обліку доходів і витрат платників єдиного податку третьої групи, які є платниками податку на додану вартість, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 №579 (далі - Порядки №579).

Відповідно до вимог п. 5 Порядку №579 записи в книгах обліку доходів виконуються за підсумками робочого дня, протягом якого отримано дохід, зокрема, про кошти, які надійшли на поточний рахунок платника податку та/або які отримано готівкою. Крім цього, п. 6 Порядку №579 передбачено, що у графі 2 зазначається отримана сума коштів за продані товари, виконані роботи, надані послуги.

Отже, у разі використання електронних платіжних систем при здійсненні розрахунків за товари (послуги) доходом фізичної особи - платника єдиного податку вважається сума, що надійшла на поточний рахунок.

При цьому датою отримання доходів є дата надходження коштів на розрахунковий рахунок платника єдиного податку.

Якщо при здійсненні розрахунків за товари (роботи, послуги) із використанням електронних платіжних систем з суми виручки банком утримується комісійна винагорода за послуги з розрахункового обслуговування, то доходом фізичної особи - підприємця на спрощеній системі оподаткування є повна сума виручки (з врахуванням комісії, утриманої банком).

Порядок оподаткування доходів, отриманих фізичною особою - підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, встановлено ст. 177 ПКУ.

Згідно з п. 177.2 ст. 177 ПКУ об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи - підприємця.

Відповідно до пп. 177.4.4 п. 177.4 ст. 177 ПКУ до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать інші витрати, до складу яких включаються витрати, що пов'язані з веденням господарської діяльності, які не зазначені в підпунктах 177.4.1 - 177.4.3 цього пункту, до яких відносяться витрати на сплату за розрахунково-касове обслуговування.

Отже, враховуючи викладене, фізична особа - підприємець на загальній системі оподаткування має право включати до складу документально підтверджених витрат витрати, пов'язані з розрахунково - касовим обслуговуванням по факту їх сплати на підставі підтверджуючих документів.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.